שדהו ומיטב כרמו ישלם לפיכך אמרו הניזקין

שמין להן בעידית מפני מה אמרו בעל חוב

בבינונית כדי שלא יראה אדם לחבירו שדה

נאה ודירה נאה ויאמר אקפוץ ואלונו כדי

שאגבנו בחובי לפיכך אמרו בע"ח בבינונית

אלא מעתה יהא בזיבורית א"כ אתה נועל

דלת בפני לווין כתובת אשה בזיבורית דברי

ר' יהודה ר"מ אומר בבינונית אמר ר"ש מפני

מה אמרו כתובת אשהַ בזיבורית יישיותר

ממה שהאיש רוצה לישא האשה רוצה

לינשא ידבר אחר יאשה יוצאה לרצונה ושלא

לרצונה והאיש אינו מוציאה אלא לרצונו

מאי דבר אחר וכ"ת כי היכי דכי מפיק לה

איהו תקינו לה רבנן כתובה מיניה כי נפקא

איהי נמי ליתקני ליה רבנן כתובה מינה

ת"ש אשה יוצאה לרצונה ושלא לרצונה

והאיש אינו מוציא אלא לרצונו אפשר

דמשהי לה בגימא: כתובת אשה בזיבורית:

אמר מר זומרא בריה דרב נחמן לא אמרן

אלא מיתמי אבל מיניה דידיה בבינונית

מיתמי מאי איריא כתובת אשה אפילו כל

מילי נמי דהא יתנן אין נפרעים מנכסי

יתומים אלא מן הזיבורית אלא לאו מיניה

לעולם מיתמי וכתובת אשה איצמריכא ליה

ם"ד אמינא יימשום חינא אקילו רבנן גבה

המ"ל אמר רבא ת"ש ר"מ אומר כתובת

אשה בבינונית ממאן אילימא מיתמי לית ליה

לר"מ הא דתנן אין נפרעים מנכסי יתומים

אלא מן הזיבורית אלא לאו מיניה מכלל

דרבנן סברי בזיבורית לא לעולם מיתמי

ושאני כתובת אשה משום חינא אמר אביי

ת"ש הניזקין שמין להן בעידית ובעל חוב

בבינונית וכתובת אשה בזיבורית ממאן

אילימא מיתמי מאי איריא כתובת אשה

אי אית ליה משתעבד אי לית ליה לא משתעבד מאי איכא למימר איבעית אימא בדהוו ליה ואישתדוף

כאן היא כולו בב"ה ו: ז.ז,

ג) [קלושין סח: וש"נ], ד) [גי' הרי"ף והרח"ש ר"ש בן אלעזר חנל

בשאלתות פ׳ משפטים סימו

ספ איתה א"ר שמעון מפני וכו' וכל"ל] ועי' רש"י

ופנ"י, ה) [יבמות קיג. כתובות פו.], ו) יבמות קיב:, ז) [לעיל מח: וש"נ],

ח) לעיל לה. וש"נ, ט) ב"ב

קעד: ערכין כג:, י) [יבמות סב:], יא) [ב"ק

סב.], יב) [דף נ.],
יג) בתוס' הרא"ש מביא
לשון רש"י והחזירן. ועי' בזה

במהר"ם מהרם שי"ף ופנ"י, יד) [דף קעד:], עו) צ"ב קעג., עו) [וע"ע

מוס' כתובות פד. ד"ה לכתובת], יו) בדפו"ר

נחס בתוכות פל. ליים לכתובת], יו) בדפו"ר והחזירן, יח) בדפו"ר כאן

. המ"ד ואח"ב מסחיל דיבור

אי ליח ליה לא משתעבד מאי

איכא למימר פ׳ בקונטרם וכו' ולפנינו תוקן ע"פ מהרש"ל ומהר"ם אמנם עי'

בהגהות מים חיים בהגהות

וחידושים,

א מיי׳ פ״א מהל׳ נוקי ממון הלי ב ופ״ח הלכה י סמג עשין סו טוש"ע ח"מ סימו שפט גירושין הל' א סמג קיט סעיף ו:

תורה אור השלם ו. כִּי יַבְעֶר אִישׁ שְׂדָה אוֹ ברם ושלח את בעירו וֹבְעֵר בְּשְׁדֵה אֵחֵר מִיטַב שְׁדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוּ שמות כב ד

גליון הש"ם תום' ד"ה אלא למ"ד כו' אמאי בעידית כיון כו'. ע' ב"ב דף מון ע"ל מד"ה

הנהות הב"ח (ל) תום' ד"ה ור' שמעוו וכו׳ גבי חובל נ״ב ב״מ דף :קטו

מוסף רש"י תניא בהדיא. דמן העידית דקאמר ר"ע אמזיק קאי (ב"ק ז.). משום חינא. שיהא חן האנשים צעיני הנשים לינשת להם (לעיל לה.) הנשים ויהיו נשחות להן חדאננה להפחיד למולמן (כתובות פד. וכעי"ז שם צז:). ערב דכתובה דברי הכל לא בד. דמלוה קא לזווגם ולא מידי

מחסר לה דהא לה יהיבי

פסקי רי"ד י היא הגרועה שבקרקעות כמו זו בורית: תניא א״ר שמעון בן אלעזר מפני מה אמרה תורה הניזקין שמין להן בעידית מפני הגזלנין . והחמסנין כדי שיאמר אדם . למה אני גוזל וחומס ולמחר שדה נאה שלי וסומכין על מה שכתוב בתורה מיטב ומפני מה אמרו חכמים ב״ח בבינונית כדי שלא ואלווו כדי שאגרוה רחורי: אלא מעתה יהא בזיבורית א״כ אתה נועל דלת בפני לוין: ומפני מה אמרו דיותר ממה שהאיש רוצה לישא האשה רוצה להנשא: אמר מר זוטרא בריה דרב נחמז לא שנו אלא מיתמי אמר רבינא ת"ש מעיקרא רתקנתין יותר ממה שהאיש להנשא ואי ס״ד מיתמי האי משום דיתמי הוא תיובתא: :הכל לא מישתעבד

ורבי שמעון היא דדריש מעמא דקרא. לא פליגי אלא היכא דאיכא נפקותא כגון גבי חובל (מ) בגד אלמנה וגבי לא ירבה לו נשים וה״נ א משום האי טעמא שיימינן בדמזיק: ובר תימא בי היבי

דבי מפיק בו'. פי׳ בקונטרס משום מילתא אחריתי קאמר ולא טעמא לזיבורית הוא ב ונראה לפרש ג דה"ק דלא תימא על כרחך טעמא דיותר הניא בהדיא ימימב שדהו ומימב כרמו 6 ממה שהאיש רולה לישא ליתא™ דחיישינן ישלם מימב שדהו של ניזק ומימב כרמו של לחינא ה מדלא תקינו ליה רבנן כתובה ניזק דברי רבי ישמעאל רע"א ימימב שדהו מינה אם הקניטתו עד שגירשה ו: של מזיק ומיםב כרמו של מזיק ירבינא אמר משום חינא. פירש בקונטרם לעולם מתני' ר"ע היא דאמר מדאורייתא שיהיו האנשים וישים בדמזיק שיימינן ור"ש היא ידריש מעמא חן בעיני הנשים וינשאו להם וקשה דקרא ומה מעם קאמר מה מעם הניזקין שמין להן בעידית מפני תיקון העולם דתניא אמר יר"ש מפני מה אמרו הניזקין שמין להן בעידית מפני הגזלנים ומפני החמסנין כדי שיאמר אדם למה אני גוזל ולמה אני חומם למחר ב"ד יורדין לנכסי ונוטלין שדה נאה שלי וסומכים על מה שכתוב בתורה מימב

לבפרק הכותב (כתובות דף פד.) תנן ר׳ עקיבא אומר ינתנו לכושל שבהם ואיכא דמפרש בגמ' לכתובת אשה משום חינא ולפירוש הקונטרם לא הוה ליה למיקריה כושל דחדרבה החיש כושל שלריך למלוא חן בעיני האשה ובפרק נערה (שם דף נב:) ובפ"ק דקדושין (דף ל:) קחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תתנו לאנשים בשלמא בנו בידו אלא בתו אי עביד לה אלמא יותר הבעל מולא לישא אשה ממה שהאשה תמנא בעל ולעיל נמי ח יותר משהאיש רולה לישא אשה רולה לינשה ונרחה כפר"ח דפירש משום מינא שיהו הכל קופצין עליה לישאנה ' והכי איתא בהדיא בירושל׳ דפירקין יאשו: ממאן אילימא מיתמי מאי איריא בו'. הכא לא שייך לשנויי

כדלעיל כתובת אשה אינטריכא ליה והוא הדין כל מילי דהא קתני מקין בעידית יב ואית ספרים דגרסי הכי אילימא מיתמי והתנן אין נפרעין כו׳ ופריך אנזקין ובעל חוב: בקבלן. פי׳ בקונטרם שהתפיסה בנו מטלטלין בכתובתה

והיא מסרתן לידו בתורת קבלנות ים והחזירתן לבנו וקשה דחמרינן בגט פשוט (ב"ב דף קעד.) דהיכא דנשא ונתן ביד אין לו למלוה על הלוה כלום יג ושמא היינו שלקח המעות מיד המלוה ונתן ללוה אף על גב דמשמע התם דבלשון תליא מילתא שמא

תרוייהו בעינן יד: אלא למאן דאמר אי אית ליה משתעבד בו'. והכא מיירי בדלית ליה דאי אית ליה מו נוקין 🌣 אמאי בעידית כיון שיש ממון ליתומין דאפילו מיירי בקטנים דלא מלי ערב לאישתעויי דינא בהדייהו מ"מ לא היה להם לגבות כי אם מן הזיבורית יי כיון דאית ליה נכסי ליתמי ^{די יה)} ובקונטרס פי דהכא בדלית ליה דאי אית ליה הא קי"ל בגט פשוט (שם דף קעג.) המלוה חבירו על ידי ערב אין נפרעים מן הערב

תחילה וקשה דהכא איירי בקבלן: מלוה אפילו כל הני נמי אלא לאו מיניה אמר רב אחא בר יעקב הכא במאי עסקינן כגון שנעשה ערב לנזקי בנו לבעל חוב בנו ולכתובת כלתו והאי כי דיניה והאי כי דיניה ניזקין ובעל חוב דמחיים גבו איהו נמי כי מגבי כמחיים מגבי כתובת אשה דלאחר מיתה גביא ולאחר מיתה ממאן גביא מיתמי איהו נמי כי מגבי כלאחר מיתה מגבי ותיפוק ליה דערב דכתובה לא משתעבד בקבלן הניחא למאן דאמר קבלן אף על גב דלית ליה נכסי ללוה משתעבד שפיר אלא למאן דאמר

סניא בהדיא. דלרבי עקיבא בדמזיק שיימינן: ורבי שמעון היא. מתני׳ דקתני במידי דאורייתא מפני תיקון העולם רבי שמעון שהיה תלמיד של רבי עקיבא י אמרה: דדריש. נמי בעלמא טעמא דקרא בבבא מליעא (דף קטו.) גבי לא תחבול בגד אלמנה (דברים כד) דקאמר עשירה ממשכנין אותה: מפני תיקון

העולם. כדקתני בברייתה שיחמר אדם למה אני גחל כוי: גזלן לא יהיב דמי חמסן יהיב דמיים: יוצחה לרצונה כו'. על כרחה בעל מגרשה: מחי דבר חחר. היכי הויח טעמח לכתובה למישקל בזיבורית: ו**כ"ת**. כלומר מילתא אחריתי קאמר ולא טעמא לזיבורית הוא: אפשר דמשהי לה. ולא יהיב לה גיטא וכיון דלא אשהי מדעתיה גירשה: אלא מיסמי. כגון כתובת חלמנה: משום חינה. שיהו אנשים נושאין חן בעיני הנשים וינשאו להם: ממאן. קאמר כל הני דמתני׳: אילימא מיתמי. נוקין היכא דמית מזיק וגבי מיתמי מי גבי מעידית הא תנן אין נפרעים מנכסי יתומים אלא מזיבורית: כגון שנעשה ערב כו'. לעולם כתובה מיניה דידיה בבינונית וכולה מתני׳ בערב קמיירי שנעשה ערב לבנו לנזקו ולהלואתו ולכתובת אשתו לפורעה בשבילו אם לא יפרעה ולא פרעה ומת ואתו וגבו מן הערב והכא ודאי אע"ג דלאו מיתמי גביא לא מגבינן לה אלא מזיבורית דהאי כי דיניה והאי כי דיניה: **נוקין וחוב.** דדינייהו ליפרע נמי מחיים של בן תביעתן אינה באה כלועקים על היתומים לפיכך כשנפרעים מן הערב נפרעים ממנו כדין שהיו נפרעים מן הבן אם היה בחיים והיו לו נכסים: ממאן גביא. אם היו לו לבן נכסים: איהו נמי. ערב: לא משתעבד. לפרוע דהכי פסקינן הלכתא לקמן בסמוךים: בקבלן. שנעשה עליה קבלן שהתפיסה בנו מטלטלין לכתובתה והיא מסרתן לידו בתורת קבלנות יג והחזירתן לבנו: הניחה למ"ד. בב"ב בגט פשוטיי: הית ליה נכסי ללוה. בשעת הלואה דאיכא למימר עלייהו סמיך הערב הזה וגמר ושעבד נפשיה: משמעבד. ואם שטפו נהר אחרי כן נפרעין מן הערב: מאי איכא למימר. הא ודאי לית ליה נכסים לאותו הבן דאי הוו ליה נכסים לא היו פורעים מן הערב דתנן שו המלוה את חבירו ע"י ערב לא יפרע מן הערב (תחילה) ומוקמינן לא יתבע מן הערב תחילה: בדהוו. נכסים לבן בשעת מלוה: ואשתדוף. השתח: לגבי בריה. בשביל בנו: דברי הכל לא משתעבד. חדא דערב בעלמא הוא ועוד לאו מידי

מוסף תוספות א. צריך . נפקותא, ולא מסתבר לומר מועד לעולם. ושמא. תוס׳ הרא״ש. ברצונה דינא הוי דליתקן .. לה בעידית כדי שלא יוציאנה. רנינו קרשקש. ג. שבא להחזיק טעם דזירורים, מומ׳ הרח״ם .. די]יפו .T הנשים משום. תוס' הרא"ש. ה. שהרי תקנו וו. שהוי ונקנו לה כתובה. תוס' הלח"ש. 1. א"כ לתקנו רבנן דתשקול בינונית משום חינא. תוס' הרל"ש. I. אי לא בעו לה. תוס' הרל"ש. ח. אמרינז. מום' הרח"ש. בעיני האנשים. תוס' כתוכות פד. ד"ה לכתובת והב"). 'היה להן חן. מוס' הכח"ש (וע"ע לעב"ל). כשידעו ישיש להן ממון. כשיועו שיש להן ממון. רשנ״א. "א. בגמ׳ דאין נפרעין. מום׳ הרא״ש. יב. דכולה מיתוקמא או כולה מיניה או כולה מיתמי ואם איתא כולהו וא"כ נזיקין ובע"ח האיך נפרעים מהיתומים בעדית ובינונית. ריטנ״ל. יג. אלא על הקבלן. רשד"ה א"ר אחיי ליח ליי נכסי ללוה משתעבד. תוס׳ הרלוות והתפסח מטלטלי. קבינות היות פסור מסקטיל. מוס׳ הרח״ש. 110. דס״ל השתא אי הוו לי׳ בשעת הלואה השתא נמי אית לי׳. טו. כדרך גובה מן היורשין. לשנ"ח. יז. וראויים לפרוע אלא שהם קטנים. תוס' הרא"ש. אבל כשאין להם ליורשים לשלם כיון שלא נתחייבו לגבות מן הקבלן הר״ז נפרע מן הבינונית כדינו.

ואיבעית אימא כל לגבי בריה שעבודי משעבד נפשיה יאיתמר ערב דכתובה דברי הכל לא משתעבד

חסרה שלא הוליאה כלום משלה: